

ADRIAAN DE LELIE

zijn werkzaamheid als portrettist bekend. Izaak Schmidt en Tozelli waren waarschijnlijk alleen pastellisten, gelijk ook Hodges geruimen tijd zou blijven, wiens eerste optreden te Amsterdam trouwens pas omstreeks 1797 moet vallen. Wybrand Hendriks was naar Haarlem vertrokken, anderen, als J. W. Pieneman en Moritz, waren nog in hun leerjaren. Het veld mocht dus vrij heeten voor wie als man van degelijk kunnen zich hier nederzette.

Het zou echter onjuist zijn De Lelie enkel als portrettist te zien. Reeds van 1789 waren twee pendants (veil. Fred. Muller 12/5 1914), in den geest van Ekels' onderwerpen, een Jongen zijn pen versnijdend en een Teekenend meisje en van 1794 zijn twee interieurs met figuren (coll. Mr A. Staring, Vorden), zoo rijp van schildering, dat men veilig mag aannemen, hem hier geenszins aan een begin te zien staan, maar veeleer de producten te zien van een bereids langen ontwikkelingsgang. Al is het niet met zekerheid te zeggen, uit velerlei blijkt, dat het genre een belangrijk onderdeel van zijn oeuvre uitmaakt. Nog op andere gebieden der kunst bewoog hij zich, wanneer hij meer ideëele onderwerpen koos en, gelijk het uit contemporaine bronnen blijkt, zich tot allegorieën en gewijde onderwerpen vermat.

Het is echter met betrekking tot De Lelie's portretkunst, dat de bronnen het rijkelijkst vloeien en aangezien veel van wat hierop betrekking heeft, niet alleen van belang is voor de kennis van den schilder, maar zeker niet minder voor het Amsterdamsche kunstleven in het algemeen, moge hier allereerst zijn loopbaan als portrettist gezien worden.

Dit gebied der kunst heel zijn leven door trouw blijvend, scheidt hij een galerij van beel-

A. de Lelie, *Familietafereel*, 1786.
Collectie wijlen S. C. Bosch Reitz,
Laren

